



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 10 marca 2020 r.

Pozycja 90

POSTANOWIENIE z dnia 9 kwietnia 2019 r. Sygn. akt Ts 133/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.P. w sprawie zgodności:

- 1) § 2 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, ze zm.) w zakresie, w jakim stanowi podstawę do ustalenia wysokości wpisu sądowego, a także podstawę uiszczenia wpisu sądowego od skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 w związku z art. 217 oraz art. 2 w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, ze zm.) w związku z § 2 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie, w jakim dopuszcza ustalenie wpisu sądowego w kwocie 10-krotnie wyższej niż wartość przedmiotu zaskarżenia, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji;
- 3) art. 233 ustawy, o której mowa w punkcie drugim w zakresie, w jakim stanowi podstawę ustalenia wysokości wpisu sądowego w akcie rangi podstawowej, z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, w związku z art. 84, w związku z art. 217 oraz art. 2 w związku z art. 92, w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji;
- 4) art. 220 § 1 i 3 w związku z art. 230, w związku z art. 233 ustawy, o której mowa w punkcie drugim w zakresie, w jakim warunkuje dokonanie czynności sądowych od uiszczenia wpisu sądowego, którego wysokość została szczegółowo ustalona w akcie rangi podstawowej, z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 w związku z art. 217 oraz art. 92 w związku z art. 2, w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji;

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 30 sierpnia 2018 r. (data nadania) K.P. (dalej: skarżący) wystąpił o stwierdzenie, że:

– § 2 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, ze zm.; dalej: rozporządzenie) w zakresie wymienionym w komparycji, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 w związku z art. 217 oraz art. 2 w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

– art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.; dalej: p.p.s.a.) w związku z § 2 ust. 5 rozporządzenia w zakresie wymienionym w komparycji, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji;

– art. 233 p.p.s.a. w zakresie wymienionym w komparycji, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 84 w związku z art. 217 oraz art. 2 w związku z art. 92 w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji;

– art. 220 § 1 i 3 w związku z art. 230, w związku z art. 233 p.p.s.a. w zakresie wymienionym w komparycji, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 i ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 84 w związku z art. 217 oraz art. 92 w związku z art. 2, w związku z art. 8 ust. 2 Konstytucji.

2. Skarga konstytucyjna została sformułowana w związku z następującą sprawą.

Zarządzeniem z 31 stycznia 2018 r. (sygn. akt [...]), Przewodniczący Wydziału Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., stosownie do § 1 pkt 1 rozporządzenia, wezwał skarżącego do uiszczenia wpisu sądowego w kwocie 100 zł od skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w S. z 21 września 2017 r.

Skarżący wniósł zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, które zostało oddalone postanowieniem z 10 maja 2018 r. (sygn. akt [...]).

3. Skarżący uważa, że między zaskarżonymi przepisami, a ostatecznym rozstrzygnięciem o jego wolnościach lub prawach zachodzi bezpośredni związek, ponieważ miały one zastosowanie przy jego wydaniu.

Zdaniem skarżącego, doszło do naruszenia praw ekonomicznych obywatela przez ingerencję w jego prawo własności z uwagi na obciążenie opłatą skarbową, której podstawę stanowił akt rangi podustawowej.

W ocenie skarżącego art. 233 p.p.s.a. nie spełnia, określonego w art. 217 Konstytucji, wymogu wyłączności ustawowej w sprawach podatków i innych danin publicznych.

Skarżący uważa, że ustalenie wpisu sądowego w kwocie 10-krotnie wyższej od wartości przedmiotu zaskarżenia ogranicza jego prawo do sądu przez wprowadzenie nieuzasadnionych barier ekonomicznych, utrudniających rozpoznanie sprawy sądowoadministracyjnej.

4. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2018 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez:

1) dokładne wyjaśnienie, w jaki sposób każdy z zaskarżonych przepisów narusza prawa podmiotowe skarżącego wskazane w *petitum* skargi konstytucyjnej;

2) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

W piśmie z 25 stycznia 2019 r. skarżący odniósł się do stwierdzonych przez Trybunał Konstytucyjny braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Warunkiem skuteczności skargi konstytucyjnej jest spełnienie wymagań wynikających z Konstytucji oraz ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

W przypadku, gdy braki, do których usunięcia skarżący został wezwany, nie zostały usunięte w terminie, Trybunał odmawia nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu (art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK).

2. Skarżący, mimo wezwania zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2018 r. do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej, nie usunął ich we wskazanym zakresie.

W piśmie z 25 stycznia 2019 r. skarżący zawarł dodatkowe wyjaśnienia dotyczące sposobu naruszenia jego praw podmiotowych przez zaskarżone przepisy. Natomiast w kwestii udokumentowania daty doręczenia skarżącemu orzeczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK, skarżący złożył oświadczenie twierdząc, że postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 maja 2018 r. (sygn. akt [...]) odebrał osobiście w dniu 30 maja 2018 r. w placówce pocztowej.

Zarówno informacja zawarta w skardze konstytucyjnej o doręczeniu skarżącemu odpisu orzeczenia z 10 maja 2018 r., jak i oświadczenie dołączone do pisma procesowego z 25 stycznia 2018 r. nie wypełniają ustawowego obowiązku udokumentowania daty doręczenia ostatecznego rozstrzygnięcia skarżącemu (art. 52 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p. TK). Waloru udokumentowania nie ma również odcisk pieczęci na odpisie orzeczenia o treści „Wpłynęło 30.05.2018”, nie będący prezentatą.

Brak właściwego udokumentowania daty doręczenia skarżącemu ostatecznego rozstrzygnięcia uniemożliwia ustalenie, czy skarga konstytucyjna została wniesiona w wyznaczonym ustawowo terminie.

W związku z tym Trybunał, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK, odmawia nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.